

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

סוכה-לולב הגזול		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
(ורבי יהודה סבר: הני - לדפנות, עלי הדס ועלי תמרים ועלי עץ עבות - לסכך)	[רבי יהודה]											
מסככין בנסרין, דברי רבי יהודה.	ותנן: [רבי יהודה]											
אלמא: סיב ועיקרא דדיקלא מינא דלולבא הוא, שמע מינה.												
ומי אמר רבי יהודה ארבעת מינין - אין, מידי אחרינא - לא												
סיככה בנסרים של ארז שיש בהן ארבעה טפחים - דברי הכל פסולה	והתניא: [ד"ה]											
אין בהן ארבעה טפחים - רבי מאיר פוסל	[רבי מאיר]											
מכשיר.	רבי יהודה:											
שאם יש בין נסר לנסר כמלא נסר - שמניח פסל ביניהן וכשירה	ומודה רבי מאיר:											
מאי ארז - הדס כדרבה בר רב הונא												
עשרה מיני ארזים הן, שנאמר (ישעיהו מא) אתן במדבר ארז שטה והדס וגו'.	דאמר רבה בר רב הונא, אמרי בי רב:											
אפילו במשיחה כל.	רבי מאיר:											
מעשה ביקורי ירושלים שהיו אוגדין את לולביהן בגימוניות של זהב	תניא, אמר רבי מאיר:											
משם ראייה? במינו היו אוגדין אותו מלמטה.	אמרו לו:											
אמר להו רבה להנהו מגדלי הושענא דבי ריש גלותא. כי גדליתו הושענא דבי ריש גלותא - שיירי ביה בית יד, כי היכי דלא תיהוי חציצה.	[רבה]											
כל לנאותו אינו חוצץ.	רבא:											
לא לינקיט איניש הושענא בסודרא, דבעינא לקיחה תמה, וליכא.	ואמר רבה:											
לקיחה על ידי דבר אחר שמה לקיחה.	רבא:											
מנא אמינא לה דלקיחה על ידי דבר אחר שמה לקיחה	רבא:											
אזוב קצר מספקו בחוט ובכוש וטובל ומעלה, ואוחז באזוב ומזה.	דתנן:											
אמאי? (במדבר יט) ולקח וטבל אמר רחמנא												
אלא לאו שמע מינה: לקיחה על ידי דבר אחר שמה לקיחה.												
ממאי? דלמא שאני התם, כיון דחבריה - כגופיה דמי.												
אלא מהכא:												
נפל משפופרת לשוקת - פסול	[תנן]											
הא הפילו הוא - כשר												
אמאי? (במדבר יט) ולקחו ונתן אמר רחמנא												
אלא לאו שמע מינה: לקיחה על ידי דבר אחר שמה לקיחה.												
לא לדוץ איניש לולבא בהושענא, דדלמא נתרי טרפי והוי חציצה.	ואמר רבה:											
מין במינו אינו חוצץ.	רבא:											
לא ליגוז איניש לולבא בהושענא, דמשתירי הוצא, והוי חציצה.	ואמר רבה:											
מין במינו אינו חוצץ.	רבא:											

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

סוכה-לולב הגזול		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
הדס של מצוה אסור להריח בו, אתרוג של מצוה - מותר להריח בו. מאי טעמא? הדס דלריחא קאי, כי אקצייה - מריחא אקצייה, אתרוג דלאכילה קאי - כי אקצייה מאכילה אקצייה.	ואמר רבה:											■	◊
הדס במחובר - מותר להריח בו, אתרוג במחובר - אסור להריח בו. מאי טעמא? הדס דלהריח קאי, אי שרית ליה - לא אתי למגזייה, אתרוג דלאכילה קאי, אי שרית ליה - אתי למגזייה.	ואמר רבה:											■	◊
לולב בימין, ואתרוג בשמאל. מאי טעמא? הני תלתא מצות, והאי חדא מצוה.	ואמר רבה:											■	◊
מאי טעם לא מברכינן אלא על נטילת לולב?	אמר ליה רבי ירמיה לרבי זריקא:											^	◊
הואיל וגבוה מכולן.	[רבי זריקא]											!	
ולגבהיה לאתרוג, ולברין	[רבי ירמיה]											⚡	
הואיל ובמינו גבוה מכולן.	אמר ליה: [רבי זריקא]											!	◊
והיכן היו מנענעין? בהודו לה' תחילה וסוף, ובאנא ה' הושיעה נא, דברי בית הלל	[בית הלל]											◆	■
אף באנא ה' הצליחה נא.	בית שמאי:											◆	■
צופה הייתי ברבן גמליאל ורבי יהושע, שכל העם היו מנענעין את לולביהן, והם לא נענעו אלא באנא ה' הושיעה נא.	רבי עקיבא:											○	■
נענוע מאן דכר שמיה?												⚡	◊
כל לולב שיש בו שלשה טפחים כדי לנענע בו - כשר.	התם קאי:											■	!
היכן מנענעין.	וקאמר:											■	!
שתי הלחם ושני כבשי עצרת כיצד הוא עושה? מניח שתי הלחם על גבי שני הכבשין, ומניח ידו תחתיהן ומניף, ומוליך ומביא, מעלה ומוריד, שנאמר (שמות כט) אשר הונף ואשר הורם.	תנן התם:											■	◊
מוליך ומביא - למי שהארבע רוחות שלו, מעלה ומוריד - למי שהשמים והארץ שלו.	רבי יוחנן:											■	◊
מוליך ומביא - כדי לעצור רוחות רעות, מעלה ומוריד - כדי לעצור טללים רעים.	במערבא מתנו הכי, אמר רבי חמא בר עוקבא אמר רבי יוסי ברבי חנינא:											■	◊
זאת אומרת שירי מצוה מעכבין את הפורענות. שהרי תנופה שירי מצוה היא, ועוצרת רוחות וטללים רעים.	רבי יוסי בר אבין, ואיתימא רבי יוסי בר זבילא:											■	◊